

skattepligtige, fastsættes til 10,000 i Stedet for 3,000 Kr. Altsaa for saadanne, der, efter at de lokale Fradrag og Børnefradragene ere skete, ikke ere komne op til Skattegrænsen, finder der ikke Beskatning Sted af Formuen, naar denne ikke overstiger 10,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at Enken med en lille Kapital, den gamle, som har sammensparet en mindre Sum til sin Alderdom, eller den lille Haandværker eller lille Jordbruger, som har sat sin opsparede Formue i en fast Ejendom, ikke kommer til at svare nogen Formueskat, for saa vidt Formuen ikke er over 10,000 Kr., hvis han i øvrigt falder under Skattegrænsen. Jeg tror, at dette er en Lempelse, som af de fleste vil blive modtagen med Glæde, og som er stemmende med almindelige Retfærdighedsgrundsætninger.

Der søges ved Forslaget oprettet en fælles øverste Instans for hele Landet til Afgørelse af Sager af principiel Betydning vedrørende Formue- og Indkomstkatten til Staten. Man har hidtil lidt under for stor Uensartethed i Anvendelsen af vore Skatteregler, idet de forskellige Overskatteraads Praksis ofte har været stærkt afvigende, og det er jo forbundet med nogen Vanskelighed og Bekostning at gaa Rettens almindelige Vej. Det er nu ikke Meningen med dette Forslag at afskære nogen fra at føre Skatteklager op til Domstolene, men man indsætter en ny Skatteautoritet, et for hele Landet fælles Landsoverskatteraad, som sammensættes af 5 Medlemmer, nemlig 3, der beklæde Dommerhverv, og 2 andre, og for hvilke, efter visse i Loven fastsatte Regler, Overskatteraadenes Afgørelser kunne indankes.

Ligeledes er der foretaget ret indgribende Ændringer i Bestemmelserne angaaende Ansvar for urigtig Selvangivelse af Indtægt og Formue, og der er indført lignende Regler for Selvangivelse af Formuen, som tidligere have været gældende for Selvangivelse af Indtægten. Selvfølgelig indeholder Forslaget en Del andre Ændringer i den nu bestaaende Lovgivning, men Tiden tillader mig ikke at komme nærmere ind herpaa.

Dette Forslag anslaaes til at indbringe en Merindtægt paa 4,500,000 Kr., og de samtlige nye Skattelove, jeg her i Dag har haft den Ære at fremsætte, ville altsaa indbringe en Merindtægt af ca. 10,870,000 Kr., hvilket Beløb godt og vel vil dække det Underskud, der bliver tilbage paa Balancen for Finansaaret 1912—13.

Der kan nu rejses det Spørgsmaal:

Kan denne Balance anses for at have en normal Karakter? Med Sikkerhed kan man ikke besvare det, men jeg har gjort, hvad jeg kunde, for at danne mig et Skøn derover, idet jeg nemlig i Sommerens Løb fra de forskellige Ministerier har tilvejebragt saa omfattende Oplysninger som muligt om de nye Udgiftslove af større økonomisk Betydning, som maatte anses for nødvendige eller i alt Fald i paatrængende Grad ønskelige i den kommende 5-Aars Periode, og ligeledes om de Beløb, som der kunde antages dels som Følge af bestaaende Love og dels som Følge af forudseelig Trang at blive Brug for til større nye offentlige Arbejder. Det er da særlig under Statsbanerne og Statshavnevæsenet, at der bliver Spørgsmaal om saadanne nye Millionbevillinger. Paa Grundlag af disse Oplysninger og efter at have drøftet dem med de forskellige Ministre er jeg kommen til det Resultat, at det her foreliggende Budget i Virkeligheden kan gælde for et Normalbudget. Der er store Beløb, som gaa bort, store Beløb, som ere sidste eller næstsidste eller trediesidste Rate af betydelige Bevillinger, der have strakt sig over en Aarrække, saaledes Bevillingen til Københavns Personbanaegaard og Nyindretningen af Jernbaneterrainet, Bevillingen til Dobbeltsporet paa Fyn, Christiansborg Slot og andre lignende. Det er Millionbeløb, der falde bort her, som nok ville blive erstattede med andre Beløb, men dog saaledes, at det kan antages, at Budgettet i det hele kan anses for at være et Normalbudget, naturligvis med tilbørlig Hensyntagen til den naturlige Stigning, som kan forventes baade i Udgifterne og i Indtægterne. Selvfølgelig vil der blive en ikke ringe Stigning i de sociale Udgifter, i Udgifterne til Undervisningsvæsenet, til hygiejniske Formaal o. s. v., men der er ogsaa naturlig Stigning paa Indtægtsbudgettet. Efter en lang Aarrækkes Erfaringer mene Statistikerne at kunne regne, at vore Skatteindtægter ville stige med 2 pCt. aarlig. De se, at naar der kommer 2 pCt. aarlig til, ville vi, naar vi naa til Udgangen af den 5-Aars Periode, som har været Genstand for mine Beregninger, naa til en ikke ubetydelig Normalstigning af Skatteindtægten.

Men undgaas kan det ikke, at der kommer nye Krav op, som man ikke nu kan overskue eller maaske ikke en Gang kan ane Tilværelsen af. Sker dette, maa det Spørgsmaal rejse sig: Ere vi i Stand til at afholde Udgiften dertil af vore ordinære